

הזדמנות בשובביס!!

- לאורך כל הדורות חסידי ברסלב הדפיסו את **התיקון הכללי**, ומובן מאליו גודל התיקונים הנשגבים שבפעולה זאת.
- בואו וקחו חלק בהדפסת **מהדורה חדשה** ויחודית של התיקון הכללי עם פירוש רש"י מבואר.

תיגש לנדרים פלוס ותתרום!!

נדרים פלוס-שלוחה 6765

או במספר טלפון: 053-416-5903

כל סכום יתקבל בברכה

ניתן לעשות הקדשה, תרומות מ-100 ש"ח יקבלו ספר חינם בדואר.

חלק א ההכנה

{התפילה ו"קישור לצדיקים" הנהוגים לומר מופיעים להלן לפני חלק ב - "האמירה", בעמו}

מפתח פשוט - שימו לב!

- א) לשון הפסוק באותיות גדולות, ולאחר מכן -
- ב) אותיות מודגשות = דיבור המתחיל של רש"י המצוטט מהפסוק.
- ג) אותיות רגילות ומנוקדות = פירוש רש"י.
- ד) אותיות קטנות = תוספת פירוש (מילוי) להבנת רש"י.

הערה חשובה על אופן הלימוד:

1. לקרוא את הפסוק ולנסות להבין הפשוט.
2. ללמוד את הפירוש של רש"י ה"ממולא".
3. לחזור לעיין בפסוק עם ההבנה החדשה.

טז

(א) מַכְתָּם לְדָוִד: שְׁמַרְנֵי אֵל! פִּי חֲסִיתִי בָּךְ.

מכתם לדוד - אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ שִׁירוּשׁ מִיָּלִים הָאֵלּוּ הוּא: לְדָוִד, שְׁהִיָּה מִךְ וְתָם (עניו ושלם) (1) שְׁהִיָּתָה מַכְתּוֹ תַּמָּה כְּלוּמָר, שְׁנֹלֵד מַהוּל. וְאִין שִׁיטַּת הַמִּקְרָא נֹפֵל עַל הַמְדָּרֶשׁ כָּאן (כלומר "זרימת" המזמור לא תואמת לפירוש המדרש כאן ולכן צריכים לתת עוד פירוש למילה "מכתם, כדלהלן:). יֵשׁ מְזֻמּוֹר (מזמורים נו, נז, נח, נט) שְׁנֶאמְרוּ בּוֹ "לְדָוִד מַכְתָּם" (בסדר הפוך מהנאמר כאן) שֶׁשָּׁם יֵשׁ לְפָרֵשׁ אִפִּילוּ לֹא בְּמִישׁוֹר הַמְדָּרֶשׁ אֲלָא לְפִי פִשׁוּטוֹ שִׁיר זֶה לְדָוִד שְׁהִיָּה מִךְ וְתָם (עניו ושלם, כנ"ל), כִּי הַמִּילָה "דוד" בֹּא רֵאשׁוֹן בִּפְסוּק. אֲכַל כָּאן, שְׁנֶאמְרוּ "מַכְתָּם לְדָוִד", אִין לְפָרֵשׁוּ בּוֹ (כִּי אִם הִיא תִיאוֹר שֶׁל דוּד הִיא "ל"ן"שֶׁל "לדוד") לֹא הִיא מִפְרִיד בֵּין הַמִּילָה "מכתם" לְשִׁמּוֹ, וְאִכּוּן בְּמִזְמוֹרִים נו עַד נט כְּתוּב "לדוד מכתם" כנ"ל). וְלִכּוֹן אֹמְרוּ אֲנִי שֶׁהוּא (מכתם) אֶחָד מִן שְׁמוֹת מֵינֵי נְעִימוֹת הַזְּמֹר וְחֻלּוֹק (מסוים) בְּנְעִימוֹת הַשִּׁיר. דָּבָר אַחֵר (פִּירוּשׁ אַחֵר): "מַכְתָּם לְדָוִד" - "מכתם" הוּא לְשׁוֹן עֵטְרָה, כְּמוֹ כְּתָם (עֵיין רש"י עַל שִׁיר הַשִּׁירִים הִיא: "א - "ראשו כתם פז" שמפרש "כתם, הוא לשון סגולת מלכים") שְׁמֹשְׁמֹעַ - דָּבָר זֶה ("שמרני וכו'") הִיָּה רְגִיל לְזִמְרָה דָּוִד: "שְׁמַרְנֵי אֵל בִּי חֲסִיתִי בָּךְ", וְהִיָּה לוֹ כְּעֵטְרָה (כְּמוֹ סִגוּלָה לְשִׁמְרָה), שְׁנֶאמְרוּ (תהילים הִיא: "ה', כְּצִנָּה (מִגֵּן) רְצוֹן (נַחַת רוּחַ) תַּעֲטְרֵנוּ" (תְּסוּבְּנוּ)¹ כְּלוּמָר, בְּזִכּוֹת הַבּוֹטָח בְּה' וְעוֹשֶׂה לוֹ נַחַת רוּחַ, ה' עוֹטֵר (מְסוּבֵב) אוֹתוֹ וְשׁוֹמֵר עֲלָיו עִם נַחַת רוּחַ.

1. הנה דוגמא של שימוש המילה "עטרה" בתור עניין חשוב שזוכרים תמיד מספר שמירת הלשון של החפץ חיים כלל ה אות ו: "רק קח דברי הרמב"ם (פרק ז' הלכה ה' מהלכות דעות) עטרה לראשה וזכר אותו תמיד, דָּקֵל דָּבָר שָׂאֵם יִתְפָּרְסֵם, יִכָּל לְגַרְם לְהַבְרֹו הַזֶּק בְּגוּפוֹ אוּ בְּמִמּוֹנוֹ אוּ לְהַצִּיר לוֹ אוּ לְהַפְחִידוֹ, הִרִי זֶה לְשׁוֹן הָרַע:

(ב) אַמְרַתְּ לַיהוָה: "אֲדַנִּי אַתָּה, טוֹבַתִּי בַל עָלִיךְ":

אמרת לה' אדני אתה וגו' - לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל אָמַר דָּוִד: "יֵשׁ עָלֶיךָ לֹמֵר לָהּ: 'אֲדוֹן אַתָּה וַיִּדְדָךְ עַל הָעֲלִיּוֹנָה (אתה שולט) לְכֹל הַבָּא עָלַי (כל מה שקורה לי)". ד"א (דבר אחר, כלומר, פירוש אחר): "אַמְרַתְּ לָהּ 'אֲדַנִּי אַתָּה", לְנַפְשׁוֹ (לעצמו) הִיָּה אֹמֵר, וְכֵן מְצִינֵנוּ דוּגְמָתוֹ שֶׁהִמִּילָה נַפְשׁוֹ {עצמו} לֹא כְּתוּב בַּמְּפֹרָשׁ בַּפְּסוּק אֲלֵא רִמּוֹן (שמואל ב' יד:לט): "וַתִּכְבֵּל (השתוקק) דָּוִד, וּפְתָרוֹנוֹ (פירושו): וַתִּכְבֵּל נַפְשׁ דָּוִד. אֵיךְ כֵּן פִּירוּשׁ הַפְּסוּק הוּא אַמְרַתְּ נַפְשִׁי (לשון ציווי) לָהּ. זֹאת אֹמֵרֶת אֵת נַפְשִׁי, יֵשׁ עָלֶיךָ לֹמֵר כֵּן (כלומר, "טובתי וכו'") לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. טוֹבַתִּי בַל עָלֶיךָ - טוֹבוֹת שְׂאֵתָה עוֹשָׂה לִי, לֹא עָלֶיךָ הֵם לְגַמְלָנִי, כִּי לֹא בְּצַדִּיקִי אַתָּה מְטִיב לִי:

(ג) לְקַדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה, וְאֲדִירֵי כָּל חֶפְצֵי בָּם:

לקדושים אשר בארץ המה - הַטוֹב שֶׁאַתָּה נוֹתֵן לִי (בַּפְּסוּק הַקּוֹדֵם) הוּא בְּשִׁבִיל (בזכות) הַקְּדוּשִׁים אֲשֶׁר הַמָּה קְבוּרִים בְּאֶרֶץ, אֲשֶׁר הִתְהַלְכוּ לְפָנֶיךָ בְּאַמְתּוֹ. וְאֲדִירֵי כָּל חֶפְצֵי בָּם - הֵם (הקדושים האלה) הָאֲדִירִים אֲשֶׁר כָּל חֶפְצֵי בָּם, וְכֹל צְרָכֵי נַעֲשִׂים בְּשִׁבְלֵם (בזכותם).

2. "ותכל" היא לשון נקיבה, ולכן היא מוסבת על המילה הרמוזה נפש - שגם היא לשון נקיבה - ולא על המילה דוד.